

РЕШЕНИЕ

№ 7419

гр. София, 23.02.2026 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 5 състав, в
публично заседание на 05.02.2026 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Владимир Николов

при участието на секретаря Ива Лещарова, като разгледа дело номер **5224** по описа за **2025** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156 – 161 от ДОПК.

Образувано е по жалба на „Акстед“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], със съдебен адрес - [населено място], ул. „131“ № 2А, вх. „А“, ет. 1, ап. 3, чрез адв. К. П., срещу Ревизионен акт № Р-22220523007854-091-001 / 08. 11. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 143 / 07. 02. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

В жалбата се излагат съображения, че обжалвания ревизионен акт /РА/ е незаконосъобразен, поради съществено нарушение на процесуалните правила, доколкото не са ценени всички доказателства, а други са ценени превратно. Излага съображения за неправилно прилагане на материалния закон, тъй като били налице реално осъществени облагаеми доставки. Счита, че не е налице недобросъвестно поведение от негова страна. Моли да се отмени оспорения РА.

Ответникът - директора на Дирекция „Обжалване и данъчно – осигурителна практика“ - С., чрез писмена молба на процесуалния си представител, счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД след като обсъди доводите на страните и прецени представените по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Със заповед за възлагане на ревизия (ЗВР) № Р-22220523007854-020-001 от 29. 12. 2023 г. издадена от Т. Г., в качеството му на заместник на Г. В. (съобразно Заповед № 18817 / 06. 12. 2023 г. на директора на ТД на НАП С.), връчена на 12. 01. 2024 г. Със Заповед № Р-22220523007854-023-001 / 04. 04. 2024 г. ревизията е спряна. Със Заповед № Р-22220523007854-143-001 / 25. 06. 2024 г. ревизионното производство е възобновено. Първоначалната ЗВР е изменена със ЗВР № Р-22220523007854-020-002 / 25. 06. 2024 г. и ЗВР № Р-22220523007854-020-

003 / 29. 07. 2024 г., издадени от Г. В., оправомощени със Заповед № РД-01-849 / 31. 10. 2024 г. на директора на ТД на НАП С., е възложено извършването на ревизия на „Акстед“ ЕООД за определяне на задълженията по ЗДДС за периода 01. 07. 2021 г. – 16. 08. 2021 г., както и за периода 09. 09. 2021 г. – 31. 03. 2022 г. Ревизията е следвало да бъде завършена до 03. 09. 2024 г. Ревизията е повторна, във връзка с отменително Решение № 1761 / 14. 12. 2023 г. на директора на Дирекция „ОДОП“.

Резултатите от ревизията са обективирани в Ревизионен доклад № Р-22220523007854-092-001 / 26. 09. 2024 г.

В срока по чл. 117, ал. 5 от ДОПК не са постъпили писмени възражения.

Ревизията е приключила с Ревизионен акт /РА/ № Р-22220523007854-091-001 / 08. 11. 2024 г., издаден от Г. В.-органа възложил ревизията и С. К. - ръководителя на ревизията, като е връчен на електронен адрес на 18. 11. 2024 г.

С жалба вх. № 53-06-13793 / 02. 12. 2024 г., е оспорен РА по административен ред.

С Решение № 143 / 07. 02. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, издадения РА е потвърден. Решението е връчено на 02. 04. 2025 г. на електронен адрес.

С жалба вх. № Ж-0001-106 / 16. 04. 2025 г., е оспорен издадения РА и по съдебен ред.

С атакувания в настоящото съдебно производство Ревизионен № Р-22220523007854-091-001 / 08. 11. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 143 / 07. 02. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП“, на жалбоподателя „Акстед“ ЕООД, са установени задължения по ЗДДС в общ размер на 112 372,59 лв. и лихви в размер на 29 649,05 лв., по фактури издадени от „Зара 2018“ ЕООД, „Конструкшънс“ ЕООД и „Алог“ ЕООД.

При така установените факти, АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД обосновава следните правни изводи:

Обжалва се в срок , подлежащ на обжалване ревизионен акт, от надлежна страна, за която е налице и интерес от обжалването, поради което жалбата е процесуално допустима.

Разгледана по същество жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА по следните съображения:

Обжалваният ревизионен акт, е издаден от компетентен орган в кръга на определените му в закона правомощия. Видно е, че РА е подписан с електронен подпис, като по делото са представени доказателства за наличието на квалифициран електронен подпис на ревизиращия екип, поради което не са налице основания за прогласяване на нищожност на РА.

При издаването му не е допуснато твърдяното от жалбоподателя нарушение на материалния закон.

1. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 102 100,10 лв. по 78 фактури, издадени от „З. 2018“ ЕООД. Предмет на доставките са раници, чанти, куфари, портмонета, гривни, обеци, ключодържатели, калъфи за телефон и др.

В хода на ревизионното производство е извършена насрещна проверка доставчика „Зара 2018“ ЕООД, който писмено е декларирал, че не разполага със складове, транспортни средства и персонал, като дейността на дружеството се осъществява от управителя. Дружеството е организирано транспорт от Европейския съюз /ЕС/ до България, ползвайки услугите на „АЛОГ“ ООД. Транспортът е за сметка на „ЗАРА 2018“ ЕООД, с изключение на превоза на стоки от П., които е за сметка на изпращача. Посочено е, че крайна точка на доставка е склад на „Алог“ ООД в [населено място], кв. К.. Представени са договор за доставка на стоки от 14.06.2021 г., сключен между „Акстед“ ЕООД и „Зара 2018“ ЕООД, фактури с приемо-предавателни протоколи и стокови разписки; протоколи за самоначисляване по реда на чл. 117 от ЗДДС, издадени от „ЗАРА 2018“ ЕООД, придружени с фактури /invoice/ за вътреобщностното придобиване /ВОП/ на стоки;заявки-товарителници от италианския спедитор SET FALCIANT TRANSPORTI

INTERNAZIONALI с VIN 00737560151; товарителници и фактури за международен транспорт, издадени от „Алог“ ООД, платежни документи към чуждестранните контрагенти.

Посочени са 65 протокола по чл. 117 от ЗДДС с приложени към тях фактури, издадени от JESSICA IMPORT EXPORT DI NU XIAOHUI, KRISTY SRL, SUNFLOWER DI DAI RUO и др., и португалски доставчик BARATA E RAMILO SA с VIN PT500590753 с получател „Зара 2018“ ЕООД. Всяка фактура е придружена с платежно нареждане за превод от трето лице /„Кото 20“ ДЗЗД/ в полза на италианското или португалско дружество, сочено за доставчик на „Зара 2018“ ЕООД, без да е посочена връзката между платеща и участниците във веригите от доставки.

В РД са описани също така и товарителници, издадени от „Алог“ ООД с изпращачи BARATA E RAMILO SA, П. или италианските дружества и получател „Зара 2018“ ЕООД., като в тях за товарен пункт е записано „П.“ или „Италия“, а за разтоварен - [населено място], [улица].

2. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 10 073,35 лв. за периодите м. 02.2022 г. и м. 03.2022 по 2 фактури, издадени от „Конструкшънс“ ЕООД. Предмет на доставките са шалове, дребна бижутерия, чанти, шапки, слънчеви очила.

При извършена насрещна проверка на доставчика са представени копия от фактури, складови разписки и приемо-предавателни протоколи. Относно произхода на стоките са приложени протоколи за ВОП; фактури от италиански и португалски предходни доставчици; фактури за международен транспорт, издадени от „Алог“ ООД с направление Италия - България, както и товарителници, издадени от „Алог“ ООД с отбелязани изпращач италианско дружество, товарен пункт в Италия и разтоварен пункт - [населено място], [улица].

3. Относно непризнато право на приспадане на данъчен кредит в размер на 199,11 лв. за периодите м15.06.2021 г. до 02.03.2022 по 14 фактури, издадени от „Алог“ ООД, като предмет на доставките са „навло за транспорт“.

При извършената проверка доставчика е потвърдил, че в качеството на спедитор е организирано превоз на стоки на клиента „Акстед“ ЕООД от складовата база в [населено място], [улица] до разтоварни адреси в България. Пояснено е, че складовата база се ползва под наем от свързаното лице „Александър Логистикс“ ООД, а „Алог“ ООД не разполага със собствени товарни автомобили, а наема такива и транспортът се осъществява от различни превозвачи. Представени са фактурите и придружаващи документи - товарителници, потвърждение на заявка за транспорт, лист за разнос и др.

Във връзка с така представите от „Зара 2018“ ЕООД и „Конструкшънс“ ЕООД документи същите са обсъдени от органите по приходите съвместно тези представите от клиентите на жалбоподателя - „Пронташопс“ ООД, „Про Аксесорис“ ЕООД и „Униакс“ ЕООД.

От „Пронташопс“ ЕООД е заявено, че „Акстед“ ЕООД е доставило стоките за негова сметка, чрез „АЛОГ“ ООД, до ползвано от „Пронташопс“ ЕООД работно помещение с функции на разпределителен склад, находящ се в [населено място], [улица]. От страна на „Про Аксесорис“ ЕООД е посочено, че стоките са доставени от „Акстед“ ЕООД, за негова сметка, чрез „Алог“ ООД

до стопанисвания от купувача магазин „PRONTA“ в [населено място]. При насрещната проверка на „Униакс“ ЕООД е декларирано, че логистика на доставките и транспорта е за сметка на „АКСТЕД“ ЕООД. Транспортът е осъществен от „Алог“ ООД от С. до магазин във В.. В редки случаи артикулите са изпращани от С. до В. чрез куриерска фирма или с МПС, взето под наем от „УНИАКС“ ЕООД.

По отношение на доставките от „Алог“ ООД, органите по приходите сочат, че „Акстед“ ЕООД не фигурира в операционната система на това дружество - нито като изпращач, нито като получател на пратките. Посочено е, че при предходната ревизия е представена „обобщена справка в табличен вид, според която разтоварният пункт е предимно в С., [улица] или в В., [улица]. Получатели на стоките в страната са „Маргарита 2005“ ЕООД, „Зара 2018“ ЕООД, „Униакс“ ЕООД и „Конструкшънс“ ЕООД.

В същото време, са приложени превозни документи с адрес на разтоварване кв. К., [улица]. В приложените документи за получател на стоките в кв. К., [улица] е положен подпис на Б. Б.. При насрещната проверка на собственика на логистичния склад „АЛЕКСАНДЪР ЛОГИСТИКС“ ООД е заявено, че това лице не е назначено по трудово правоотношение в дружеството.

Не са установени доказателства, че стоките, превозени като „групаж“ от складовата база на „Алог“ ООД са собственост на „Зара 2018“ ЕООД или на жалбоподателя. Не е доказано приемане и съхранение на стоки на жалбоподателя и неговите доставчици нито в обекта в кв. К., нито в складовата база на [улица].

Установено е също така, че предходен доставчик на „Зара 2018“ ЕООД е VARATA E RAMILO SA, П., посочено като доставчик по 14 ВОП. В хода на ревизията са присъединени отговори на португалската администрация, според които от португалския търговец е декларирано, че: „Установеният бизнес модел е консигнация. Всички стоки се изпращат по този модел и са собственост на VARATA E RAMILO SA до момента на продажбата на крайния клиент. Едва в този момент компанията издава фактурата на партньора. Документи за фактуриране и кредитни известия се издават ежеседмично. В края на всеки сезон стоките, които не са продадени на крайния клиент, се връщат на VARATA E RAMILO SA“.

Посочено е, че не става ясно как доставките от „Зара 2018“ ЕООД и „Конструкшънс“ ЕООД се вписват в така описания бизнес модел на консигнация. Един от посочените адреси от консигнатора се намира в [населено място], [улица], който е посетен от органи по приходите при предходната ревизия. На същия адрес се намира МОЛ П.-ЦЕНТЪР-С., който се стопанисва от „СЕРЕС ПРОПЪРТИ СЪРВИСИЗ“ ЕООД. Съгласно представеното обяснение „Акстед“ ЕООД, „Зара 2018“ ЕООД, „Конструкшънс“ ЕООД, „Маргарита 2005“ ЕООД, „Пронташопс“ ЕООД и „Про Аксесори“ ЕООД не са наемали помещения в сградата.

При настоящата ревизия от „Пронташопс“ ЕООД е декларирано, че ползва помещение в МОЛ П. ЦЕНТЪР С., с адрес [населено място], [улица], което всъщност е наето от друго негово дружество - „Мегалия“ ЕООД. Ревизиращият екип е посочил, че само „Пронташопс“ ЕООД е разполагало с помещение на адреса от товарителниците, издадени от „Алог“ ООД и представени при проверката на „Зара 2018“ ЕООД. Отбелязали са, че Б. Б. лицето, което обичайно се е подписвало върху товарителниците за получател на стоките, е служител на „Пронташопс“ ЕООД“ ЕООД.

При така установената фактическа обстановка е прието, че транспортните документи свидетелстват за наличието на преки доставки от италианските и португалското дружество към клиента на жалбоподателя - „Пронташопс“ ЕООД. Липсват доказателства за участието на „Акстед“ ЕООД, чрез неговите доставчици „Зара 2018“ ЕООД и „Конструкшънс“ ЕООД в процеса на доставки на стоки от Италия и П. до „Пронташопс“ ЕООД, „Про Аксесори“ ЕООД и

„Униакс“ ЕООД.

От страна на жалбоподателя се твърдят пропуски при извършването на проверките, както и че стоките са доставени на клиентите на жалбоподателя, като от страна на жалбоподателя е налице редовно водено счетоводство.

В тази връзка в хода на настоящото производство, по искане на жалбоподателя е допусната съдебно – счетоводна експертиза и разпит на свидетел.

В рамките на две съдебни заседания след като са удовлетворени доказателствените искания на жалбоподателя, не е внесен определения от съда депозит и не е доведен свидетеля, при режим „на довеждане“, поради което е отменено определението за допускането им.

При така събраните доказателства, съдът намира оспорения РА за правилен и законосъобразен.

Видно е, че поради липсата на процесуална активност от жалбоподателя не се доказва нито, че е налице редовна счетоводна отчетност, нито различен механизъм на доставките, от тези установени в хода на ревизията.

В същото време, дори да са налице пропуски по време на извършване на проверките (нещо което не се доказва), не се представиха нови доказателства, които да обусловят различни правни изводи.

В конкретния случай не е доказано извършването на реална доставка на стоки или услуга по смисъла на чл. 6 и чл. 9 от ЗДДС.

Видно е, че единият от сочените за доставчик на доставчиците на жалбоподателя - BARATA E RAMILO SA, П. изрично е посочил, че предоставя стоките само като консигнация, като такъв елемент липсва в процесните доставки.

Доставчиците „Зара 2018“ ЕООД и „Конструкшънс“ ЕООД са вписани в част от документите като получатели на стоки от италианските и португалски дружества, но няма никакви доказателства техен представител да е получавал и/или изпращал процесните вещи. Не са представени никакви обяснения и доказателства защо всички плащания към португалските и италиански дружества са правени от едно и също лице - „Кото 20“ ДЗЗД, като не е доказана връзката между тези плащания и доставчиците.

По делото липсват доказателства кога, къде и по какъв начин е прехвърлено правото на собственост на „Акстед“ ЕООД, за да може последният в качеството на собственик на вещите да ги продаде на „Пронташоп“ ЕООД, „Про Аксесорис“ ЕООД и „Униакс“ ЕООД. В случая се касае за множество родови определени вещи, като няма данни за тяхната индивидуализация и предаване.

Налице са съществени разминавания относно мястото на доставка на стоката, като както се посочи по-горе, като получател на голяма част от стоката е посочено физическото лице Б. Б., който е служител на „Пронташоп“ ЕООД.

В същото време, доставчиците не разполагат с наети лица, които да осъществяват доставките, както и със складове, където да се съхраняват стоките.

По отношение доставките от „Алог“ е установено, че жалбоподателят не фигурира в операционната система на това дружество нито като изпращач, нито като получател на пратки, поради което не става ясно къде и как е доставяна стоката.

При това положение, съдът счита, че не винаги наличието на издадена данъчна фактура означава и наличие доставка. Издадените първични счетоводни документи сами по себе си не означават наличието на извършени доставки, по смисъла на закона. Наличието на издадени фактури, не представлява данъчно събитие, нито доказва извършването на доставката.

В конкретния случай издаването на фактури не доказва реалното извършване на услуги, както

правилно е приел ревизиращия екип, поради което съдът намира, че са налице обективни данни за наличие на данъчна измама по смисъла приет в решение от 13. 02. 2014 по дело С-18/13 на СЕС.

Според тълкуването на Директива 2006/112/ЕО, дадено в преюдициалните заключения на СЕС, преценката за наличие на условията за признаване на правото на данъчен кредит и по-конкретно дали доставките са реално осъществени и предметът им използван ли е впоследствие в извършваната от задълженото лице облагаема дейност, се извършва от националната юрисдикция, в съответствие с правилата на доказване, установени в националното право, въз основа на глобална преценка на всички елементи и фактически обстоятелства по делото /арг. от т.31 и т.32 от решение по дело С-285/11/. Съгласно общото правило на чл. 154, ал.1 от ГПК във връзка с §2 от ДР на ДОПК, данъчнозадълженото лице, което черпи права от претендираното право на приспадане на данъчен кредит следва да установи реалното осъществяване на доставките и използването на техния предмет за целите на облагаемата си дейност.

Предвид изложеното, настоящият съдебен състав на АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД С.-ГРАД приема, че обжалвания ревизионен акт, е издаден от компетентен орган и в съответната форма, като са спазени процесуалните и материалноправните разпоредби по издаването му и не страда от пороци обуславящи неговата отмяна.

При този изход на спора, на основание чл. 161, ал. 1 от ДОПК, ще следва жалбоподателя да заплати на ответника юрисконсултско възнаграждение, определено съобразно чл. 8, ал. 1, във връзка с чл. 7, ал. 2, т. 5 от Наредба № 1 / 09. 07. 2004 г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения, което се равнява на 10 330,87 лв.

Така мотивиран, Административен съд София-град, I-во отделение – 5 състав:

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ ЖАЛБАТА на „Акстед“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК], срещу Ревизионен акт № Р-22220523007854-091-001 / 08. 11. 2024 г., издаден от органи по приходите при ТД на НАП С., потвърден с Решение № 143 / 07. 02. 2025 г. на директора на Дирекция „ОДОП”, с който е отказано право на данъчен кредит в размер на 112 372,59 лв. и са начислени лихви за забава в размер на 29 649,05 лв.

ОСЪЖДА „Акстед“ ЕООД, [населено място], ЕИК[ЕИК] да заплати на Национална агенция за приходите юрисконсултско възнаграждение в размер на 5 282,09 евро (пет хиляди двеста осемдесет и две евро и девет евроцента).

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховен административен съд на Република България, в 14-дневен срок от съобщението.

СЪДИЯ:

